

da kun at tage dette mindre Stykke, der har local Betydning, og som ellers kunde blive en Forhindring for den større Plan, saaledes at den ikke kan blive en Forhindring, nemlig saaledes, at Staten har Udløsningsretten, helst med et Aars Varsel. Det er foreslaaet at gjøre det saaledes, at Anlægscapitalen skulde tilbagebetales. Dette forekommer mig ikke at være nogen ugunstig Betingelse for det sjællandske Jernbaneselskab, thi Anlægscapitalen vil være forringet noget i Værdi, naar nogle Aar ere gaaede, og derved faaer Jernbaneselskabet noget Mere end den pælsikkelige Værdi. Vil man gaae videre, kan man ogsaa foreslaae, og selv det kunde jeg gaae ind paa, at det skulde være Anlægscapitalen f. Ex. med Tillæg af 10 eller 5 pCt., eller hvilken Præmie man faandt nødvendig efter Omstændighederne. Uden nogen saadan Tilbagekjøbsret er jeg tilbøjelig til ikke at gaae ind paa dette mindre Banesstykke, da det forekommer mig altfor risicabelt at forhindre ved et saadant localt Foretagende Noget, der vilde være af overordentlig Betydning for Landet, navnlig for visse Localiteter af Landet. Jeg skal saaledes særdeles anbefale de Forslag, der sigte til at hævede denne Tilbagekjøbsret, forsaavidt Regjeringen skulde indskrænke sig til dette mindre Stykke, Ringsted—Borthingborg. Forsaavidt er jeg allsaa ikke enig med Mindretallet, men slutter mig til Fleertallet; men paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at det Standpunkt, jeg indtager, ogsaa maatte føre til, at jeg i Noget, just ikke det mindst Vigtige, har maattet slutte mig til Mindretallet. Det forekommer mig nemlig, at naar man hæveder denne Tilbagekjøbsret, er der ingen væsentlig Indvending imod ogsaa at give Ministeren Bemyndigelse til dette Banesstykke. Stod man alene paa et localt Standpunkt, alene paa Kjøgeinteresserne, kunde jeg forstaae det. Her er jo megen Tale om de særegne Interesser, der skulle gjøre sig gjældende. Fra een Side siges der: Det er det sjællandske Baneselskab, som taler igjennem disse Mænd, og fra en anden Side, at det er

udelukkende locale Interesser, der gjøre sig gjældende hos dem, der staae paa den anden Side. Jeg troer ikke, at der findes saadanne Hensyn hos nogen af Parterne, jeg er tværtimod overbevist om, at begge Parter ere visse paa, at de selv alene tage det Almindeliges Tare i Betragtning, at der heller ikke tages disse locale Hensyn. Men jeg forstaaer da ganske vist ikke det ærede Fleertal her, som jeg i andre Punkter stemmer med. Det forekommer mig mærk værdigt, naar man stiller sig paa det Almindeliges Standpunkt, at man saa vil modsætte sig dette Banesstykke med Tilbagekjøbsretten, naar der ikke i fjerneste Maade er nogen Hindring for det større almindelige Foretagende. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til Fleertallets egen Motivering, hvor der i Begyndelsen meget stærkt tales om de store almindelige Interesser, Dernes Interesser, Lollands og Falsters Interesser, men staaer man paa dem, kan man da ikke, da det Andet er en saa ubestemt Ting, ville støde Ringstedbanen bort, naar man blot stiller det saaledes, at det Andet ikke umuliggjøres; ja selv de locale Interesser kan jeg ikke indsee blive udelukkede, da den locale Bane til Kjøge dog ikke er umuliggjort ved Ringstedbanen. Deels kan der jo desuagtet tænkes en local Bane fra Kjøbenhavn og deels en Sidebane. En Sidebane kan der vel endogsaa blive Tale om, selv om det ikke skulde blive over Herlufmagle, men med en Svingning mod Øst, som de Herrer saameget modsætte sig, fordi det siges, at den skulde gribe ind i deres Omraade. Det forekommer mig saaledes, at Intet af Betydning taler imod, at man giver Ministeren Bemyndigelse ogsaa til denne Bane paa dette Villkaar, og det forekommer mig, at man ved ikke at gjøre det derimod vilde gjøre stor Uret imod visse Localiteter; her er Tale om at give visse Localiteter en Bane, et Tilbud, som ikke i mindste Maade forhindrer noget af de større, og skulde man saa støde dette Tilbud fra sig? Vilde det ikke, om dette Tilbud end ikke havde saa stor Betydning, være stor Uret imod de Paagjældende? — Jeg skal nu